

Sorge-rijm, öfwer
kongl. maij:tz vår
allernådigste
konungz och herres
fordo...

Trellman, Esaias Israelis

1700-1829 81 Cbza Fo1.

National Library
of Sweden

Sorge = Rijn

Öfwer

Kongl: Maj:tz

Wår Allernådigste Konungz och Herres

Sordom

Troo = Tienares

Och Högberömlige Theologiz Professorens wid Kongl.
Academien i ÅBO / och Assessorens vthi Doom Capi-
let, samt wålmeriterad Kyrckioherdens öfwer
Nådendaals församlingar /

Den HögEhrewyrdige och Höglärde Herrens

Herr MAG: **SIMON**

ANDERS

Södeliga afgang:

Som sigh tildrog vthi en Salig stund den 5. Julii åhr 1711.
Och thes andelöse Lelamen / vthi en hög-Förnäm församlingz när-
waro / beledsagades den 16. Novemb: samma åhr til sin Hwijlo-
Cammar i Åbo Doomkyrckia / ther at förwanta wåres
HERes och Frälshares IEm Christi tilkomelse dagh /

Åf skyldig plicht och wördnad ensaldeligen sammanfattade.

Tryckt i Åbo / af AND: Biorckman.

Den Menniska som kan sin uselhet betrakta
Ock all bedröfwelse samt jämerstora nödh
Medh Sorg och Motgång som här ståncks
til öfwerflöd /
Hon lærer wisselig the werdsliga förachta.

All Adams Barn medh grät the födas hjit til werlden /
Och måste draga seen Sorgkorset allan tijd
Och finna ingen Dag / eij Tima / Stund sigh blijd
Förr än the fara hån then dyra sidsta färden.

Lijkwäl the werdzligt är fast mången effterfiker
Och tänckia ringa på sin lefnadz flychtighet /
Och i thes wissa flyckt sin tijdz osäkerhet /
Therföre Werlden them på sidstone beswijter.

Men the i werlden här på ånden altijd tänckia
Som hålla werldens Pracht och Gull för idel träck
Ock utan skrymtan sigh til Jesum hålla täck /
The stu i Himmels Saal som klara Solen blänckia.

En sådan härligheet Professor TOLPO niuter /
Hwars andelösa Kropp nu för wår ögon står /
Men vthi Grafwen roo från all sin mödo får
Til Hærrans Dom då starckt sidst Dombasunen tinter.

Then Sälla Herren har vthi sin lifztijd waret
En mycket Höglård och Höghærowördig Man /
Hwars fromhet medh min siår jagh eij beskrifwa kan /
Af then hwar man alt godt men aldrig ondt ehrefaret.

Som Paulus bar han städz försorg om fåren sina /
Minervæ Krigzmån har han måsterligen lärdt /
Rätträdig i all ting och wiste eij af slård /
Hwarför i Himmeltijk han skal som Solen skina.

Nu sörg o Hærrans Hiord att döder är tin Herde /
I Muler förjer then som hoos Ehr stod i stor /
Ja förja medh ett ord må både små och stor /
Men the dock mycket meer som mist ha' then them närde.

Seu Professorkan dock besynnerligen gråta
Har ordsak som har mist sin Man och sitt förswar /
Sampt Barnsens hulde faar som omsorg för them bar /
Hwarför hon ingalund nu wil sigh trösta låta.

Men ach hwad hielper thet att man så ymnigt klagar /
Hålst effter man ju weet hwad Gudh giör thet är godt /
Fast eij wår swaghet thet har altijd rätt förstädt /
Dock blifwer thet ther wed: Gudh alt til bästa lagat.

Gudh

Gudh som Ehr sorgse har behagat swära riisa /
Han taar Ehr wisselrig / nu uthi sitt förswar /
Han haer och låfwat bli the faderlösas Saar /
Swar af man billigt kan sigh taga en god liisa.

Ehr Man Ehr möta skal medh mycken större fromma /
På sidsta Dommedag vthi Gudz Frögde-Saal /
Ther glädie höras skal men aldrig något qwaal /
Til hwilken Frögd o Gudh! förum of alla komma.

ESAIAS TRELLEMAN.

Agh har en Klagodicht full' ordsak at framsöra
(Om Sorgesfädren min then klena thet kan gödra)
Wed thetta tärelag ty grymme Döden haer
Fast utan all försyn ryckt bort wår bulde Saar.

Ach Dödd! tu bittre gåst som medh tin skarpa Lija
Wår Hiertan säradt hårdt wår ögon låtet swija /
Säg migh hwad nyttigt war tigh, at tu Farkiar wår
Til stor affaknad of har nederlagt på båhr?

Ach at i blomstrand' ähr jagh förorsakas qwisda
Thet Wörkiärs säta Man är tagen från thes sida /
Och of berdfwadt är wår fromme käre Far
Som för of allan tijd en trogen omsorg bar.

Betäncker medh migh nu i mine Syston kära
At then så willig war of kläda / föda / nära /
Han från of bortryckt är fast oförmodelig /
Ty är eij under at wij gråtom bitterlig.

Wår Sorg dock öles meer ther af wij måste skäda
Mång tusend rinnand' Täär wed Wörkiärs Kinder läda /
Som eij af någon ting sigh tröst tiltaga kan
Ther öfwer at hon mist sin trogne käre Man.

Men store HErre Gudh som från of har borttaget
Wår tröst och wårt förswar of swära ther medh slaget /
Ustörcka Täärar wår / see mildlig til wår sorg /
Blif tu wår tröst och stödd i nöden fasta borg.

Ach of eij, öfswärgif / men alt för Jesu pijn
Uptag af floor miskund för käre Barnen tina /
Låt of eij blij til spott i thenna onda werld /
Förlån och äntlig sidst en salig hädanfärd !!!

Så niut nu ewig Frögd / kår Far medh Helgon alla
Tills hädan of wår Gudh til tigh behagar kalla
Haf tusend gångor ta ck / tu änglalijke Stäl
För fromhet tin mot of / och far i Jesu wål!

NICOLAUS TOLPO
Sim; Fil:

Bad är at jagh min spåda får wil röra /
Doch något jäff moot dödsens wälde föra?
Jagh är ther til förswag
Hans wäld är dock min lag
Förgäfwes är all klag.

Tu wil jagh tyst min Sorg i Hiertat fräta /
Doch aldrig meer min fromme Far förgiäta;
Men och then Sorg är swär
I sådan spåda ähr
Sin Fader see på Bähr.

D kunde jagh medh mine Tårar wäckta
Min Far til lijf och Sorgen ther medh släckta /
Wist skull' min Dgon tä
Som flytand' Källor stå
Tills jagh thet kunde nå.

Men och hwad wil jagh dock här uedh vthrätta
Fast skulle jagh i Tårar helt migh twätta /
Thet blit dock som thet är
Jagh får ej mitt begär
Han kommer aldrig här.

Tu store Gudh som all ting har i händer
Som styrer alt / och alt til bästa wänder
Tag migh i titt förswar
Doch war min trogna Far
Som ingen annan har.

CAROLUS TOLFO
Sim: Fil.

